

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. N., M. Ú. v N., N.**, IČO: X., proti žalovanému **R. a.s.**, J., Bratislava, zastúpenému JUDr. D. R., advokátom, K., Bratislava, o zaplatenie 9538 Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 11Cb 119/2003, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob 200/05-69 zo dňa 7. decembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zastavil konanie o zaplatenie 9538 Sk a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi 53 270 Sk titulom zmluvnej pokuty a trovy konania v sume 2663 Sk, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcu zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok v sume 2163 Sk na účet Okresného súdu Bratislava IV do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výrok o čiastočnom zastavení konania odôvodnil ustanovením § 96 O.s.p. pre späťvzatie návrhu pred začatím pojednávania vo veci. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť cenu dojednaného nájomného riadne a včas v súlade s nájomnou zmluvou. Súd mal za to, že žalovaný nájomnú zmluvu podpísal dobrovoľne a teda súhlasil s jej podmienkami, že ak nebude nájomné platiť riadne a včas, môže sa žalobca domáhať tejto zmluvnej sankcie Súd preto dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a zaviazal žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 53 270 Sk. O trovách rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.,

tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Ďalej súd zaviazal žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 2163 Sk v súlade s ust. § 5 až 7 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, rozsudkom č. k. 3 Cob 200/05-69 zo dňa 7. decembra 2005 napadnutý rozsudok v znení opravného uznesenia z 26. mája 2005 v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1000 Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo nesporne preukázané, že nájomca – žalovaný bol v omeškaní s platením nájomného. Spornou zostala len otázka, či dohoda v čl. IV nájomnej zmluvy je dohodou o zmluvnej pokute. Odvolací súd dospel k záveru, že účastníci si nedohodli zmluvnú pokutu pre prípad omeškania dlžníka, a to vzhľadom k tomu, že dohoda o zmluvnej pokute vyžaduje obligatórne písomnú formu. Zo znenia čl. IV zmluvy vyplýva len to, že účastníci v prípade omeškania s plnením peňažného záväzku dohodli výšku úroku z omeškania, preto odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu o zaplatenie 53 270 Sk z titulu zmluvnej pokuty zamietol. O trovách rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal ich náhradu.

Voči tomuto rozhodnutiu podal včas dovolanie žalobca. Namietal, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil čl. IV nájomnej zmluvy, ktorý nepovažoval za dohodu o zmluvnej pokute, ale dohodu o výške úrokov z omeškania a žalobu prakticky zamietol len z dôvodu, že nebola dodržaná písomná forma pre dohodu o zmluvnej pokute. Žalobca sa s týmito závermi nestotožňuje a tvrdí, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, pretože predmetná dohoda spĺňa všetky zákonné náležitosti o zmluvnej pokute podľa § 544 Občianskeho zákonníka. Navyše, ak odvolací súd posúdil zmluvnú dohodu ako dohodu o výške úroku z omeškania, mal žalobu potvrdiť z dôvodu priznania úroku z omeškania. Namietal tiež, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 19. februára 2008 sa k dovolaniu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že dovolanie nie je prípustné v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p., pretože v danom

prípade ide o obchodný záväzkový vzťah v zmysle § 261 ods. 1 ObZ. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol. Z opatrnosti sa vyjadril aj k obsahu dovolania s tým, že má za to, že medzi účastníkmi nebola dohodnutá zmluvná pokuta, dohoda o úroku z omeškania vo výške 0,5% denne je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku, čo by platilo aj pre prípad, že išlo o dohodu o zmluvnej pokute, takže by prichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 301 ObZ. Preto, ak dovolací súd posúdi dovolanie žalobcu ako prípustné, navrhuje, aby ho v celom rozsahu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1), prejednal vec podľa § 242 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 238 ods. 1 O.s.p., dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa ust. § 238 ods. 5 O.s.p., dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa citovaných ustanovení O.s.p. je teda rozhodujúce, či v tomto prípade ide o obchodnú vec. Obchodná vec síce nie je zákonom definovaná, ale v zásade ide o spory vzniknuté z obchodných záväzkových vzťahoch, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 261 ObZ. Patrí medzi ne aj záväzkový vzťah medzi samosprávnou územnou jednotkou, ak sa týka zabezpečovania verejných potrieb a podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti, akým je aj vzťah založený v tomto prípade nájomnou zmluvou (získané nájomné je príjmom rozpočtu obce).

Z toho potom vyplýva, že pre posúdenie prípustnosti dovolania musí byť splnená aj podmienka daná dikciou zákonného znenia v ust. § 238 ods. 5 O.s.p., t. j. muselo by ísť o rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení dosahujúcom aspoň desaťnásobok minimálnej mzdy (ktorej výška v čase podania návrhu predstavovala sumu 5570 Sk), teda 55 700 Sk. Táto podmienka v prejednávanej veci splnená nebola.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Ani z obsahu spisu, ani z tvrdení žalobcu v dovolaní však nemožno dospieť k záveru, že by bol niektorý z týchto dôvodov naplnený.

Z uvedených dôvodov, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Keďže dovolanie nebolo prípustné, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu v hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu napriek tomu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu vznikli len trovy právneho zastúpenia, ktoré si v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. nevyčísľil (hoci informácia o vyhlásení rozhodnutia dňa 27.2.2008 bola uverejnená na internete).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: